

דהע"ה במה יוכה נער וכו' לשמור ולא משום הבטחות שהבטיחו ה' לאברהם. וגם אמר
 אברהם ה' אלהים מה תתן לי וכו' (שם ט"ו ב') אין לי אלא לעבוד את קוני ולבסוף אמר
 הקב"ה לא יירשך זה כי אם וכו' (שם ד') ונתן לו את יצחק ואח"כ ציוה לו לשחטו. מי
 לנו כאברהם אבינו ע"ה ולא חשך (מ)אותו ויקח את המאכלת וכו' (שם כ"ב ו'). ואל תקשה
 ותאמר כמו שהקשתי בתחלה, זו תורה וזו שכרה ר"ל מפני מה הקב"ה נתן לכאורה כמה
 וכמה דאגות לצדיק כזה, אלא שים לבך לתשובה הזאת ואז תבין יראת ה'. כל זה עשה
 אלהים לאברהם ע"ה כדי לזכות אותו יותר שאם לא יעשה כן אין לו זכות גדול ורש
 כזה לשמוע את דברי ה' ועשה הוא בעצמו כל מה שציוהו בלי איחור כדכתיב וישכם
 אברהם בבקר (שם כ"ב ג') ומי ראוי לספר גבורות אל אלא קרוביו. היינו המוהרי"ק
 סמך על זה דרש וסמך לזה מה שאמר דהע"ה השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו
 מגיד הרקיע יום ליום יביע אומר ולילה ולילה יחזה דעת (תהלים י"ט א' ב') פירשו חז"ל
 על זה הפסוק יום ליום יביע אומר זו תורה שבכתב והוא אמירת ה' ולילה וכו' יחזה
 דעת זו תורה שבע"פ ששייך בה דעת ומוזה רמז למה שכמעט אסרו ללמוד תורה שבכתב
 בלילה משום שאינו זמנו כידוע ליודע חן סג). ואגב נפרש הפסוק והוא כחתן יצא מחופתו
 ישיש כגבור לרוץ אורח (שם ו') אמרו חז"ל מחג [הפסח] עד עצרת ישראל עוסקים
 במצות ספירה מעצרת ואילך במאי עוסקים אמרו חז"ל במצות ביכורים ועד כמה זמן עד כ"ה
בכסלו (משנה בכורים פ"א מ"ג). וזה שאמר הכתוב ראשית ביכורי אדמתך תביא וכו' וכפי
 הפשט הפסוק של והוא כחתן שאומרים לחתן אחר ו' ימי המשתה ר"ל ביוצא מחופתו ישיש
 כגבור לרוץ אורח לבקש מזונותיו ומזונות אשתו. וכפי הדרש י"ל עכשיו שאנו יוצאים מעצרת
 וגם אחר שבעת הימים ישיש כגבור לרוץ אורח ולבקש אורח חיים מאת ה' ית' לזכות לחיי
 הצוה"ב.